

Mi-e dor

Bragagiu

Mi-e dor, mi-e dor de primăvara
În floare, floare când e-o glie
Și de chindiile din seara
Ce scapătă portocalie.

Mi-e dor de vara fără zare
Când tot pământul este verde
Cu-apusul străveziu de Soare
Plăpând în nopte cum se pierde.

Mi-e dor de toamna colorată
Când frunze cad încet și moale
Și de apunerea ei toată
Dusă pe creștetele goale.

Mi-e dor de iarna în zăpadă
Când viforele sunt în luptă
De seara ei care să cadă
Poate atâta de abruptă.

Mi-e dor de mine când e plină
Inima mea în fericire,
De înserarea-mi ce senină
Trăiește basme de Iubire.
Victor Bragagiu